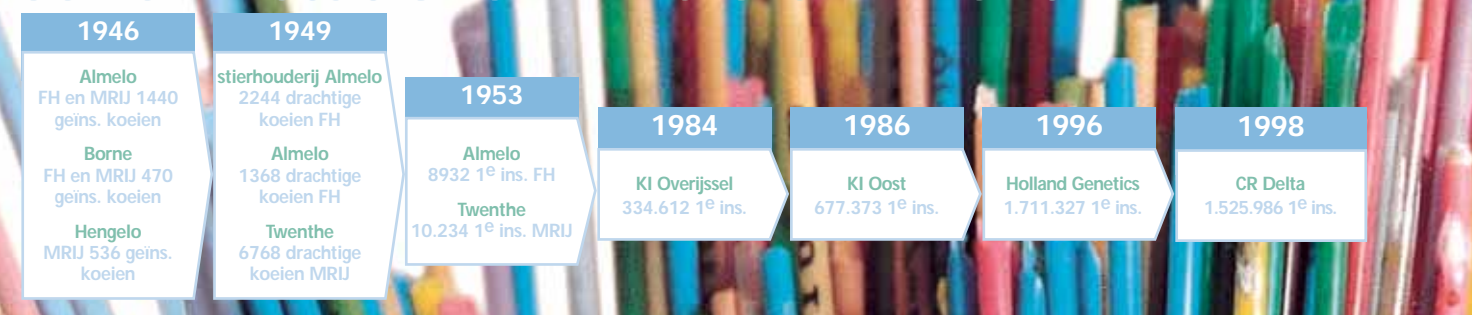

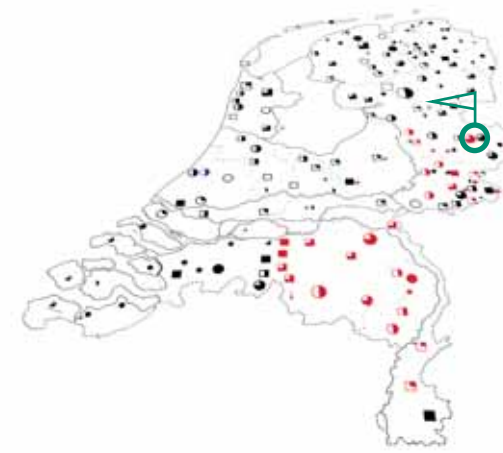
serie KI-stations: Almelo en Twenthe

De KI-victorie is gesitueerd in Almelo, waar de vereniging al snel te groot dreigde te worden. Na de afsplitsing restte een stal met rood- en zwartbonten, waarin opvallend veel topers, die tot op hoge leeftijd indrukwekkend presteerden.

wiens dochters jarenlang het keuringsbeeld in Almelo beheersten en waarvan velen beslag legden op de titel 'ir. Anemakoe', ingesteld als herinnering aan de KI-stimulator.

Reinder Anema maakte het net niet meer mee, mogelijk was de vrees dat de KI-omvang tot meer dan 30.000 koeien zou groeien anders verwerkt. Nu

KI-reputaties: Eisse Bolhuis

Als fokker van befaamde Groninger blaarkopstieren, met stamvader Keizer en diens zoon Baron van Groeve als beeldbepalers, had Eisse Bolhuis uit het Groningse Zeerijp al naam gemaakt, toen hij als KI-bestuurder invloed kreeg. Bij de KI van Uithuizen en bij de Groningse KI-bond werd hij voorzitter, dezelfde functie kreeg hij bij de oprichting van de landelijke KI-federatie in 1951. Rustig en kundig leidde hij de jonge organisatie, die gedurig meer collectieve taken aanpakte. Bij zijn afscheid werd Bolhuis lid van verdienste, eenzelfde onderscheiding als hij bij het NRS meekreeg.

wald (gefokt door Wim en Johan Wijers in Voorst) kregen dezelfde titel, waarbij vooral Thorwald via zijn dochters nationaal weer flink aan de weg timmerde. De drie beroemdheden uit 'roodbont Almelo' werden omschreven als 'sterke en rastypische exterieurvererfers'.

Dat gold mogelijk niet helemaal voor Evert – door Lieske's Gustaaf verwekt uit de volle zus van Thorwald – maar hij gaf door z'n opzienbarende melkvererving nieuwe impulsen aan de MRIJ-fokkerij, die bij KI Twenthe eerder

Van de Kooikersweg

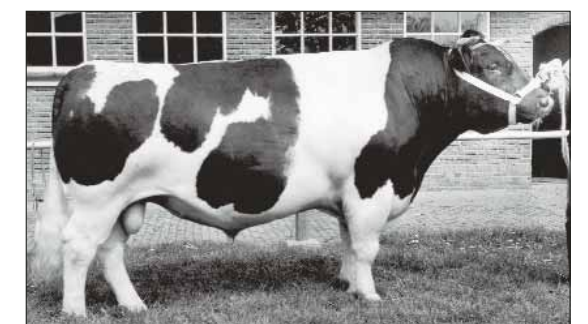
In 1975 had een forse uitbreiding plaatsgevonden: bij de bouw van de nieuwe dekstal was niet op een paar vierkante meters gekeken. Maar enkele jaren later ontwikkelde de gemeente Almelo nieuwe bouwplannen in het parkachtige gebied aan de Kooikersweg, waarin de stierenweide achter het station niet geheel paste. Er werd een aantrekkelijke verplaatsing naar Ambt Delden voorgesteld en in 1978 vond de verhuizing plaats naar het nieuwe station, waar na de fusie tot KI Overijssel het opfokstation werd ingericht.

Het station in Almelo werd aangekocht door de speelgoedfabrikant Hans Simon, die al enige jaren in de naburige witte villa woonde.

Tot 1990 stond het KI-gebouw leeg, toen vestigden zoon Paul Simon en diens echtgenote, de kunstenares Marie-Louise Kersbergen er hun galerie, terwijl de stierenweide werd omgetoverd tot een van de grootste beeldentuinen van Nederland. De betonnen drinkbakken in het sculpturenpark herinneren aan de oorspronkelijke bestemming en wie gebruikmaakt van het herentoilet vindt daar nog een ring, waaraan voorheen een fokstier stond vastgeklonken.

Reimer Strikwerda

Boven: Thorwald, beneden Adema 441

Kleurrijke kwalite itenreeks

In het Twentse land had men voor rood- en zwart bonten kijk op prestatie

De tiende mei van 1942 is een memorabele datum: ondanks alle problemen werd in Almelo gestart met de KI. Dat was – zo is geschreven – te danken aan 'de geestdrift en het doorzettingsvermogen' van de fokker Jan Post, aan 'de schrandere en de blijde levenskijk' van dierenarts Derk Rutgers en aan 'de rustige handigheid' van zaadvanger Gerrit Jan Hemmink. Zij wisten de instanties te overtuigen van de noodzaak KI toe te passen, wilde men de besmettelijke onvruchtbaarheid in de kiem smoren. Pas na bittere teleurstellingen nam men met pijn in het hart afscheid van de oude fokverenigingsstieren en volgde men het advies van dierenarts Rutgers op: schaf nieuwe, jonge en onbesmette stieren aan.

Zo kon men in het aangekochte boerderijtje van Jet ter Kuile, rustig gelegen in het Groeneveld ten zuiden van Almelo, nieuwe stieren verwelkomen, preferenten in de dop, zo zou blijken. Van de stierenvereniging werd de bij Aart Bredenoord in Welsum gefokte, vierjarige (en gezonde) roodbonte Fox aangekocht en bij Hans Hetinga in Arum legde de zwartbontcommissie beslag op Anna's Adema – een zoon van Adema Wytsturt –

werd in 1952 besloten nieuwe verenigingen in Fleuringen en Holten op te richten en in Almelo naast de bestaande vestiging een nieuw station te bouwen dat plaats bood aan 15 roodbonte en 10 zwartbonte stieren, terwijl de jonge stieren in een half open stal stonden. Een opzienbarende huisvesting, maar de schuifdeuren konden worden gesloten bij strenge vorst.

Twee maal preferent 1

Terwijl de dochters van Anna's Adema bijvoorbeeld op de NRS-jubileumkeuring van 1954 nationaal niet te kloppen bleken, wreven de MRIJ-aankopers tevreden in hun handen toen ze beslag hadden weten te leggen op de tienjarige Boris, weer uit stal Bredenoord. Hij werd nog vier jaar gebruikt, opnieuw met de preferentschaptitel als resultaat. Bovendien, Boris stond aan de basis van een uniek MRIJ-trio in Almelo. Want zowel zijn zoon Roza's Boris 2 (uit stal Evert Groothaar in Enter) als zijn kleinzoon Thor-

in oom Mars (uit stal Willem en Berend Schrijver te Zwolle) een waardevolle vertegenwoordiger kende.

Eens per jaar werd op de binnenplaats de stierenkijldag gehouden. Gerrit Jan Hemmink bleef de vertrouwde gastheer. Hij kon in 1957 de nieuwe zwartbontaanloop Adema 441 tonen. De zoon van Hiltje's Adema A – die z'n oude dag ook in Almelo doorbracht – uit stal Knol in Hartwerd had eerst bij enkele veehouders in Lollum indruk gemaakt, nu stond hij op het punt uit te groeien tot de werkelijke opvolger van Anna's Adema. Beide stieren werden preferent 1: de hoogste NRS-onderscheiding. Bovendien kon van Adema 441 weer jarenlang geprofiteerd worden, hij werd 12 jaar oud. Het mocht niet verbazen dat hij diverse familieleden mocht verwelkomen. Zijn zoon, de Friese kampioen Adema 703 bijvoorbeeld, maar ook de Adema 561-zoon Nette 93 (uit een dochter van Hiltje's Adema A), die gezien mag worden als de beste temidden van zijn honderden halfbroers.

Maar ook hier zegevierden ten slotte de Keimpezoons, zoals Hans 73 uit stal Schenk in Wieringerwaard, die in 1978 met zijn veertien jaar de nestor was van alle zwartbonte stieren uit Drenthe en Overijssel, waar het sperma van de toppers veelvuldig werd uitgewisseld tussen de KI-verenigingen.

Boven het station in 1953, rechts het complex gezien vanuit de huidige beeldentuin Groeneveld

